

се отърве отъ това неприятно чувство. То го напущаше само прѣдъ боя и всрѣдъ множество войски. Той неволно се обърна назадъ за да види своитѣ войници. Дали това бѣше изразъ на нѣкаква нужда отъ тѣхъ? Войниците вървѣха мълчаливи и уморени, безъ да искатъ да знаятъ какво безпокои тѣхния началникъ. Подъ влиянието на сжщото чувство, найсетнѣ, капитанъ Меркезовъ пое самъ върха на горѣ. Като да искаше да се увѣри какво има тамъ, задъ чъртата на тоя голъ връхъ, и не е ли това едно просто въображение. Но тамъ той съгледа едно обширно поле. Нарѣдко се мѣркаха фигуритѣ на войници отъ патрули и съвсѣмъ далеко стърчеше едно самотно дърво.

Слѣдъ половинъ часъ въ долината се показва вѣхтата сграда, о която опираха ниски постройки отъ кирпичъ. Въ дѣсно отъ нея се простираше малка гора съ високи кленове и тополи. Това като че събуди утѣха въ сърдцата на всички. Кому не бѣха омръзнали тия безлюдни полета? Но излѣзе, че тамъ квартирува единъ артилерийски полкъ.... И войниците съ извѣстно съжаление минаха прѣзъ оградата на чифлика.

— Тия женки умѣятъ навредъ да се уреждатъ! каза нѣкой по адресъ на артилериститѣ.

— Остави ги, обади се другъ, безъ тѣхъ нищо не можемъ.

Артилериститѣ ги измѣрваха съ сжщото любопитство. Нѣкои дори ги питаха за новини. Но тѣ имъ отговаряха съ оригиналенъ селяшки хуморъ.

Даскалътъ, обаче, съ внимание разглеждаше вътрѣшната уредба на чифлика. Личеше, че нѣщо занимава неговия умъ.... Но за него бѣше една необходимостъ да сподѣли съ нѣкого свои мисли.

— Значи, и тука имало сжщо такива богаташи.... Дяволъ да ги вземе, че кждѣ ли — ги нѣма тия кърлежи! Кой знае колко сиромаси сж гинали отъ работа въ този чифликъ?... И то само за интереситѣ на единъ бей.... А този човѣкъ навѣрно само два пѣти прѣзъ годината е идвалъ тука. Останалото врѣме е стоялъ при своитѣ ханжмки въ Одринъ....

Тия думи той каза на войника до него — единъ русъ и мълчаливъ момъкъ, бившій банковъ чиновникъ.

— Е, че кой ще се грижи за такова голѣмо стопанство? попита разсѣяно бившия банковъ чиновникъ.

— Голѣма работа, ще услови единъ управителъ на чифлика и толкова. А тоя вземе камшика въ ржцѣтъ и си знае работата.... Колкото и да граби, все ще остане нѣщо за бея....

— Да, тѣй било въ Ромжния.... Само че тукашнитѣ стопанства ми се виждатъ много примитивни.